

ממנו ועולה למעלה. ואם תאמר שכלן עולות - אין כל אחד ואחד רואה את פני המלך, אלא הנפש עולה ולא נשאר בה עם הגוף, רק רשם (נשימה) של המדה של חיות הלב.

והנפש הולכת ורוצה לעלות. וכמה דרגות לדרגות לעלות, היא משוטטת ופוגשת בקלפות של אורות השמאה. אם היא טהורה, שלא נטמאה ביום, עולה למעלה. ואם לא טהורה, נטמאת ביניהם ונדבקת בהם ולא עולה יותר. ושם מודיעים לה דברים, ונדבקת מאותם דברים של זמן קרוב. ולפעמים שצוחקים עליה ומודיעים לה דברים כוזבים. ואז הולכת כמו זה כל הלילה עד שיתעורר האיש, ושבה למקומה. אשרי הצדיקים שהקדוש ברוך הוא מגלה להם סודותיו בחלום כדי שישמרו מן הדין. אוי לאותם רשעי העולם שנטמאים עצמם ונפשם.

בא ראה, אותם שלא נטמאו, כשעולים למטתם, הנפש עולה ונכנסת בין כל אותן הדרגות בראשונה, ועולה ולא נדבקת בהן. אחר כך הולכת ומשוטטת ועולה כפי דרכה.

אותה הנפש שזוכה לעלות, נראית לפני ספר פני הימים, ונדבקת ברצון להראות בתשוקה עליונה לראות בנעם המלך ולבקר בהיכלו. וזה הוא האיש שיש לו חלק תמיד בעולם הבא. וזו היא הנפש שהכסוף שלה כשעולה בקדוש ברוך הוא (תמיד) ולא נדבקת במינים הללו אורות האחרים, והיא הולכת אחר מין קדוש במקום (אחר מקום) שיוצאת משם. ומשום כך כתוב

לְעַרְסִיָּה, נִפְקַת מִנִּיה וְסֻלְקָא לְעִילָא. וְאִי תִימָא דְכֻלְהוּ סֻלְקָאן. לְאוּ כָּל חַד וְחַד חָמִי אִפִּי מִלְכָּא, אֶלָּא נִפְשָׁא סֻלְקָא וְלֹא אִשְׁתַּאֲר בְּהַּ בְּהַדִּי גּוּפָא בַּר חַד רְשִׁימוּ (נשימו) דְקִיסְטָא דְחִיּוּתָא דְלִבָּא.

וּנְפִשָׁא אֲזֵלָא וּבְעִיָּא לְסֻלְקָא. וְכַמְּה דְרִגִין לְדְרִגִין לְסֻלְקָא, שְׁטָאָת וְהִיא אֲתַעְרַעַת בְּהַנִּי קוּמְרִין טְהִירִין דְמִסְאַבוּתָא. אִי הִיא דְכִיָּאָת דְלֹא אִסְתַּאֲבַת בִּימְמָא סֻלְקָא לְעִילָא. וְאִי לְאוּ דְכִיָּאָת, אִסְתַּאֲבַת בִּינִיָּהוּ וְאֲתַדְבַּקַת בְּהוּ וְלֹא סֻלְקָא יִתִּיר. וְתַמָּן מוֹדְעִי לָהּ מַלְיָן וְאִיהוּ אֲתַדְבַּקַת מְאֲנוּן מַלְיָן דְזַמָּן קָרִיב. וְלְזַמָּנִין דְחִיִּיכִין בְּהַּ וּמוֹדְעִין לָהּ מַלְיָן פְּדִיבִין. וְכַדִּין אֲזֵלָא כְּהִיא גְּוּוּנָא כָּל לֵילִיא עַד דִּיתַעַר בַּר נֶשׁ וְתַאֲבַת לְאַתְרָהּ. וְכַאֲיִן אֲנוּן צְדִיקֵיָּא דְגָלִי לֹון קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְזִין דִּילִיָּה בְּחֻלְמָא בְּגִין דִּיִּסְתַּמְרוּן מִן דִּינָא. וְוִי לְאֲנוּן חִיִּיבִי עֲלֵמָא דְמִסְאַבִּין גְּרַמִּיָּהוּ וּנְפִשִׁיָּהוּ.

תָּא חֲזִי, אֲנוּן דְלֹא אִסְתַּאֲבוּ, פַּד סֻלְקֵי בְעַרְסִיָּהוּ, נִפְשָׁא סֻלְקָא וְעֵאלַת בֵּין כָּל הַנִּי דְרִגִין בְּקַדְמִיתָא וְסֻלְקָא וְלֹא אֲתַדְבַּקַת בְּהוּ. וּלְבַתֵּר אֲזֵלָא וְשְׁטָאָת וְסֻלְקָא כְּפּוּם אוּרְחָהּ.

תְּהִיא נִפְשָׁא דְזָכַת לְסֻלְקָא אֲתַחֲזִיאַת קַמִּיהַּ דְסִבְר אִפִּי יוֹמִין וְאֲתַדְבַּקַת בְּרַעוּתָא לְאַתַּחֲזָאָה בְּתִיאֻבְתָּא עֲלָאָה לְמַחְמִי בְּנוּעַם מִלְכָּא וְלִבְקָרָא בְּהִיכְלִיָּהּ. וְדָא הוּא בַּר נֶשׁ דְּאִית לִיָּה חוּלְקָא תְּדִיר בְּעֲלֵמָא דְאַתִּי.

וְדָא הִיא נִפְשָׁא דְכְּסִיפָא דִּילָהּ פַּד סֻלְקָא בְּקוּדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא (תְּדִיר), וְלֹא אֲתַדְבַּקַת בְּהַנִּי זִינִין טְהִירִין אַחֲרָנִין, וְהִיא אֲזֵלַת בְּתֵר

נפשי אויתך בלילה, כדי לרדף
אחריו ולא להתפתות אחר מין
אחר נכרי.

בא ראה, נפשי - זו הנפש
ששולטת בלילה לרדף אחר
הדרגה שלה. הרוח ביום,
שכתוב נפשי אויתך בלילה, זו
הנפש ששולטת בלילה. אף
רוחי בקרבי אשחרך - זו הרוח
ששולטת ביום.

ואם תאמר ששתי דרגות הן
בפרוד - לא כן, שהרי הן דרגה
אחת, והן שנים בחבור אחד,
ואחת עליונה ששולטת עליהן
ונדבקות בהן והן בה (ונקראים)
ונקראת נשמה. וכל הדרגות
עולות בסוד החכמה.
שכשמשכתלים על אלו
הדרגות, יסתפל האדם בחכמה
העליונה, והנשמה הזו נכנסת
בהם ונדבקים בה. וכשזה
שולט, אז אותו האיש נקרא
קדוש, שלם מן הכל. רצון אחד
לקדוש-ברוך-הוא.

הנפש היא התעוררות
תחתונה, וזו סמוכה בגוף וזנה
אותו, והגוף אוחוז בה והיא
אחוזה בגוף. אחר כך נתקנת
ונעשית פסא להשרות עליה
רוח בהתעוררות הנפש הזאת
שנאחזת בגוף, ככתוב (ישעיה לב)

עד יערה עלינו רוח מפרום.
לאחר שמתקנים את שניהם,
עתידים לקבל נשמה, שהרי
הרוח נעשית פסא לנשמה
להשרות עליה, והנשמה הזו
היא נסתרת עליונה על הכל
טמונת כל הטמונים. נמצא
שיש [לה] פסא לפסא, וכפא
לעליון עליהם. וכשתסתפל
בדרגות, תמצא סוד החכמה
בדבר הזה, והכל היא חכמה
להדביק בגון הזה דברים
נסתרים.

זינא קדישא באתרא (ר"א גמר אתרא) דנפקת מתמן.
ובגין כך פתיב נפשי אויתך בלילה. בגין
למרדף בתרך ולא לאתפתאה בתר זינא אתרא
נוכרא.

תא חזי, נפשי דא נפש דאיהי שלטא בלילה
ולמרדף בתר דרגא. רוח ביום, דכתיב
נפשי אויתך (דף פג ע"ב) בלילה, דא נפש דאיהי
שלטא בלילה. אף רוחי בקרבי אשחרך. דא
רוח דאיהו שלטא בימא.

ואי תימא דתרין דרגין אנון בפרודא, לאו
הכי, דהא דרגא חד אנון, ואנון תרין
בחבורא חד. וחד עלאה דשלטא עליהו
ואתדבק בהו ואנון ביה (ואקרוי) ואתקריאת
נשמה, וכלהו דרגין סלקאן פרזא דחכמתא,
דכד מסתפלן אלין דרגין יסתפל בר נש
בחכמה עלאה, והאי נשמה עייל בהו
ומתדבקן בה, וכד האי שלטא פדין ההוא בר
נש אקרי קדוש שלים מפלא. רעותא חדא
לגבי קדשא בריך הוא.

נפש איהו אתערותא תתאה ודא סמיכא
בגופא וזנת ליה, וגופא אחיד בה והיא
אתאחדת בגופא. לבתר אתתקנת ואתעבידת
פרסיא לאשראה עלה רוח באתערותא דהאי
נפש דאתאחידת בגופא, כמה דכתיב, (ישעיה לב)
עד יערה עלינו רוח מפרום.

לבתר דמתקני תרווייהו, זמינין לקבלא
נשמה. דהא רוח אתעביד פרסיא
לגבי נשמה לאשראה עליה, והאי נשמה איהי
סתימא עלאה על פלא טמירא דכל טמירין.
אשתכח דאית (לה) פרסיא לפרסיא ופרסיא
לגבי עלאה עליהו. וכד תסתפל בדרגין תשפח
רזא דחכמתא בהאי מלה. וכלא הוא חכמתא
לאתדבקה בהאי גוונא מלין סתימין.